

[Hartel.]

Undtagelse af ubetydelige Ændringer er en Videreførelse af den bestaaende Lovgivning. Valutasystemet hindrer enhver Kappestrid mellem dem, der skal foretage Indkøbene til Danmark; det er i og for sig underordnet, til hvad Pris der købes, der kan altid lægges en Avance paa, og denne Avance sammen med Prisen kan opnaas. De Overpriser, som skabes ved Systemet, gaar i private Monopolhaveres Lomme, et Toldsystem vilde dog have haft den Fordel, idet jeg ikke i øvrigt skal komme ind paa den Side af Spørgsmaalet, at Overprisen eller en Del af den gik i Statskassen.

Der begaas Overgreb gennem denne Lovgivning over for Eksporterhvervene, idet disses Købekraft flyttes, uden at der ydes dem fuld Erstatning, og — det er ogsaa nævnt fra denne Talerstol — det aabner Mulighed for, at Udlandet kan disponere ud fra den Forudsætning, at vi har et Instrument underlagt Regeringen, som er i Stand til at skaffe Udlandets Vilje respekteret. Jeg kan ikke se, at det er nogen Fordel for os, at Udlandet paa Forhaand har denne Viden og kan benytte Valutasystemet i denne Retning.

Det er ogsaa noksom bekendt, at Systemet er blevet benyttet til Beskyttelse af en Række Hjemmeindustrier og derved gennemført en yderligere Fordyrelse af Eksporterhvervenes Levefod, idet disse først faar deres Valuta afregnet til mindre, end den antagelig er værd i den frie Omsætning, og derefter skal være med til at betale Importvarernes gennem Systemet forhøjede Priser.

Af disse Grunde har vi været imod Valutalovgivningen, som den hidtil har formet sig, og denne vor Modstand bestaar fortsat. Vi hævder, at der er lagt gennem dette System en alt for ensidig Vægt paa, at bestemte Vekselkurser bliver opretholdt. Det er, som om Danmarks Ve og Vel er afhængig af, at Sterling-Kursen er 22,40 eller til andre Tider 19 eller 18,16, medens vi aldeles ikke kan se andet i Vekselkurserne end et Middel til en Tilpasning mellem Eksporterhvervenes Priser og Priserne paa Hjemmemarkedet, naar dette Middel benyttes saaledes, at en Tilpasning tilstræbes.

Regeringen har selv, bl. a. ved Forliget i Januar 1933, set de gavnlige Følger af den valutatiske Tilpasning, men ikke desto mindre har man siden stillet sig afvisende over for Forslag fra vor Side om at gaa videre ad denne Vej. Regeringen har intet lært og øjensynligt glemt det meste af det gode, som skete dengang. Den Lovgivning,

som her præsenteres os, kan med det Monopolsystem, den udvikler, kun føre til, at der dannes et nyt Plutokrati her i Danmark, et Rigmandsvælde paa de Felter, hvor Beskyttelsen gennem Valutalovgivningen optræder. Det vil ende med en stærk Fordyrelse paa næsten alle de Omraader, hvor Valutacentralens Indflydelse gør sig gældende.

Naturligvis er der intet af de Ændringsforslag, som foreligger, der i et og alt tilfredsstillende de Tanker, vi havde gjort os om en Afvikling; men fra i Gaar til i Dag er det jo vanskeligt at udforme i alle Hensyn det, vi havde tænkt os med Hensyn til en Afviklingslovgivning paa dette Omraade. Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Rager, udtalte, at Venstres Forslag kastede Brønden til, efter at Barnet var druknet. Jeg vil sige: Det er bedre at kaste Brønden til, efter at Barnet er druknet, end at grave en hel Række nye Brønde, hvor Børn kan drukne, saa at man bagefter skal kaste disse Brønde til. Det er det, der foregaar ved at fortsætte denne Lovgivning.

Jeg kan ikke se rettere, end at Venstres Forslag er et Skridt i Retning af en Afvikling af det nuværende System og et Forsøg paa at lægge det over paa en ny Basis. Der er blot dette ved det, at den Frihed for Importen, som omtales i § 4, næppe er saa klart pointeret, som ønskeligt var; vi fra vor Side opfatter det saaledes, at man ønsker at give de friest mulige Rammer for den Import, som omtales deri.

Vi kan dele den Betragtning, at Lovforslaget bør falde i to Afsnit, det ene omfattende Valutaen, det andet visse handelspolitiske Foranstaltninger, medens dette, at man blander handelspolitiske, valutatiske, beskæftigelsesmæssige og beskyttelsesmæssige Foranstaltninger sammen i een Lovgivning, har givet de kummerlige Resultater, vi hidtil har staaet over for, specielt set fra Landbrugets Synspunkt.

Vi har tilladt os at stille en Række Underændringsforslag til Venstres Ændringsforslag. I Venstres Ændringsforslag § 2 finder vi, at Formaalet ikke er tilstrækkeligt klart pointeret. Vi ønsker det sagt saaledes, at

„Formaalet skal være at styrke og fremme dansk Erhvervsliv og sikre Erhvervenes økonomiske Ligestilling.“
Denne Affattelse forekommer os skarper end den, der er givet i Venstres Ændringsforslag.

Ved § 3 har det været vort Formaal ved Siden af at hindre Kapitalflugt at sikre det danske Landbrug og andre Eksportører